

Contact met de kamelen

Met 'Club AhMed' gaat Union Suspecte de Arne Sierens-toer op.

THEATER

VAN ONZE MEDEWERKER

MARK CLOOSTERMANS

GENT | Na anderhalf jaar werken

landt het jongerenproject van Union Suspecte met een knaller van een voorstelling. Plaats van de handeling: een van de resorts van de vakantieketen Club AhMed. Waar de zon schijnt, de moraal door de animatoren wordt opgepompt en de goede bedoelingen ronduit pijnlijk zijn.

Directrice Sigrid heeft immers een droom: elke reiziger introduceren in de Berbercultuur die zij op school leerde kennen. Ze zat in de klas namelijk naast Yasmina, een Marokkaanse: 'Ik rook haar keuken en haar dorp. De geitjes en de kamelen.'

In de loop van de voorstelling wordt de neerbuigende houding van Sigrid Yasmina te veel: 'Ik zeg toch ook niet dat gij naar frietkot stinkt.' Tegen die tijd is het geforceerde enthousiasme ruw van tafel geveegd, door een combinatie van alcohol, luide muziek en hormonen.

Want al draait alles in *Club AhMed* rond 'echt contact' met de lokale bevolking, à la limite komen de vakantiegangers vooral op de zon en de seks af. Niet toevallig is het Nederlandse woord voor resort vakantiekolonie. De Club is een Europese enclave in andermans land. Alleen bij hoge uitzondering raken de twee werelden elkaar. Bijvoorbeeld als er vlakbij een synagoge wordt opgeblazen. Sigrid bezweert haar animatieteam om de aanslag te vergeten en te focussen op de toeristen. Maar de vraag blijft of een van de lokale personeelsleden

niet meer weet over de aanslag. Die vraag loopt als een rode draad door de voorstelling. Dat is nodig, want *Club AhMed* is een losjes bijeengeharkte reeks scènes. Is een scène 'op', dan wordt ze langzaam overstemd door muziek en afgesloten met een dansnummer.

Toch maakt het geheel geen verbrokkelde indruk. Regisseur Chokri Ben Chikha heeft de naden van het stuk handig verdoezeld, onder andere door een uitgebreide reeks personages te introduceren en die allemaal, in willekeurige volgorde, een kleine ontwikkeling te laten doormaken.

Het resultaat is een bijzonder energieke, caleidoscopische voorstelling, die sterk doet denken aan het werk van Arne Sierens uit de late jaren '90. Aan *Mijn Blackie*, bijvoorbeeld, ook een kruising tussen fysiek theater en een ruw geschetst verhaal.

Club AhMed deelt bovendien enkele speldenprikken uit. Een toerist die op seks uit is, wordt afgevoerd en verkoopt meteen een racistische sneer. Een man die verliefd is op een animatrice, wordt met de voeten op de grond gezet. Ook de irritante peptalk van de resort-directrice is uitstekend getypeerd. De prikjes zijn te vluchtig om echt pijn te doen, maar dit stuk gaat in elk geval ergens over.

 Union Suspecte speelt (in coproductie met Het Paleis en Nieuwpoorttheater) 'Club AhMed' (16+). Gezien op 11/5 in het Nieuwpoorttheater Gent. Daar nog van 16 tot 19 mei (09-223.00.00) en in Het Paleis te Antwerpen, op 31/5, 1, 2, 7, 8 en 9 juni (03-202.83.60).

 site: www.unionsuspecte.be